

متن پرسش

بِسْمِ اللَّهِ التَّوَّابِ الرَّحِيمِ سلام استاد: بنده تا الان توفیق قرائت «یک دور» قرآن رو نداشتم. مدتی حال روحی/معنوی خوبی ندارم و مدام به طرق مختلف در درون به این نتیجه می‌رسم که باید قرآن بخونم. یک ماهی میشه که قرائت قرآن رو از اول شروع کردم گرچه خیلی کند پیش میرم (هنوز به چهل صفحه هم نرسیدم). اغلب اینطوریه که سعی می‌کنم روی آیات تأمل کنم و سرسری رد نشم؛ اون لحظات هم حس تازه ای بهم دست میده. ولی همینکه قرآن رو می‌بندم دیگه اون متذکر شدن و احوالات خوب جمع میشن میرن... همش هم باید جلوی خودم رو بگیرم که سر هر آیه سراغ تفسیرش نرم چون با وسواس فکری و کمال‌گرایی ای که دارم میدونم یک سوره ی بقره رو میتونم یکسال طول بدم!! با این روشی که پیش گرفتم رغبتم نسبت به قرائت قرآن داره کم‌رنگ میشه و بعد خوندن یک صفحه از نظر ذهنی خسته میشم. عملاً چیزی هم یادم نمی‌مونه..! میشه بنده رو راهنمایی کنید که چطور با قرائت قرآن بتونم استفاده ی خیلی بیشتری از آیات ببرم؟ وقتتون پر برکت ان شاءالله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: پیشنهاد اولیه بنده رجوع به تفسیر «المیزان» است که در جزوه «جایگاه تفسیر المیزان و روش استفاده از آن» عرایضی شده است و ان شاءالله از این طریق به نتایج ارزشمندی دست می‌یابید.

https://lobolmizan.ir/search?search=%D8%A7%D9%84%D9%85%DB%8C%D8%B7%D8%A7%D9%86&tab=posts&inner_tab=leaflet موفق باشید